

Ἐτέθη πρώτων ἡ λέξις ἐν τῇ Συναγωγῇ μου τῶν ἀθησαυρ. κτλ. ἐκ Μιχαήλ τοῦ Ψελλοῦ.

συγκαταποντίζω-ομαι. Σπ. Τρικούπ. — Ὑπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ συγκαταποντώ-ω.

συγκαταρῶμαι-ῶμαι. Ἄγ. Βλάγ. **συγκαταρῶ-ῶ-οῦμαι.** Ἄδ. Κορ. 21.

συγκαταρῖθμῖς, ἡ. Π. Α. Κα66. 73. **συγκαταρῖθμῆτος,** 3. Νιχ. Δόσ. ἐν Ἀθηναίῳ 80.

συγκατασπαράττω. Π. Ῥομπότ. 72.

συγκατασπένδω δάκρυα. Ν. Δούκ.

συγκαταστροφῆ, ἡ. Σπ. Βασιλ. 69. — Θ. Ἀφεντ. 77. — Π. Κα66αδ. 84. — Ἀκρ. 27 Ὀκτ. 97 καὶ 12 Ἀπρ. 99.

συγκατασφίγγω. Φ. Ἀ. Οἰκ. 73.

συγκατατακτός, 3. Ἀ. Π. Κεραμ. 84.

συγκατάταξις, ἡ. Θ. Παπαδημητρακόπ. 89.

συγκαταταρταρῶ-ῶ. Δ. Γουζ.

συγκαταφάσκω. Εὐγ. Βούλγ.

συγκαταχραστής, ὁ. Ἐφ. Ἰουλ. 91.

συγκαταχωρῶ-ῶ. συγκαταχωρηθῶσι.

Ἄ. Μουστ. 31. — Πρ6λ. τὸ ἐξῆς.

συγκαταχωρίζω. Π. Ν. Παπαγεωργίου 92.

συγκαταχώρισις, ἡ. Ἄ. Μουστ.

συγκατεξευτελίζω. Ἄκρ. 29 Ἰουν. 94.

συγκατεργασία, ἡ. Θ. Ἀφεντ. 76. — Ἰω. Φουστ. — Σπ. Οἰκ.

συγκατέργασμα, τό. Θ. Ἀφεντ. 87.

συγκατήγορος, 2. Γ. Σουρῆς ἐν Ῥωμῆῳ 23 Μαρτ. 91.

συγκατοίκησις, ἡ. Ν. Θεοτ. — Ἄδ Κορ. 18. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκατοχή, ἡ. Ἄγ. Βλ. λ. 97. — «Ἐφ.» 97.

συγκαχλάζουσα. μτχ. Νέα Πανδ. 1

Φεβρ. 63.

συγκεινημένως. ἐπίρ. Ἄ. Κ. Χρηστ.

ἐν Ἀκρ. 10 Δεκ. 91.

συγκελαδέω-ῶ. Ἐρωτ. ἀποτελέσμ.

792.

συγκελάδημα, τό. Ἀκρ. 10 Ἰαν. 99.

συγκεντρίζεσθαι.

συγκεντρικός, 3. (κύκλοι.) Γ. Κ. Βουρ. 43.

συγκεντροικότης, ἡ. Ν. Σπανδ. ἐν Ἄκρ. 10 Νο. 90.

συγκεντρώ-ῶ-οῦμαι. Ν. Δούκ. —

Ἰθωνος προκήρυξις 33. — Π. Βράϊλας.

— Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκεντρωτήριον, τό. Ἄκρ. 7 Αὐγ. 88.

συγκεντρωτής, ὁ. Ἄκρ. 21 Σεπτ. 89.

συγκεντρωτικός, 3. Αἰών. — Χαρ. Τρικούπ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκεντρωτικῶς. Ἄκρ. 9 Ἰουλ. 89

καὶ 10 Νο. 97.

συγκεφαλαιωτικῶς. Κ. Παλαμ. ἐν

Ἐστ. εἰκονογρ. 22 Ἰαν. 95.

συγκηδεμονεύω. Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.

συγκηδεμονία, ἡ. Στοά. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ὀδ. Ἰάδ. 95. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκηδεμών, ὁ. Σκαρλ. λ. 56. — Μ. Ρενιέρ. 81. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκηλιδῶ-ῶ. Γερ. Μαυρογιάν. 93.

συγκηπουροί, οἱ. Ἄκρ. 14 Ἰαν. 94.

συγκινητικῶς. Ἰ. Γ. Χρυσόβ. ἐν Χρουσαλ. 64. — «Ἐφ.» 20 Φεβρ. 89. — Ἄστου 25 Ἰουν. 95. — Νέα ἡμ. Τεργ. Ἰουλ. 96. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

συγκλειδώσεις, αἱ. Πς ἐν Ἀκρ. 6 Ἰουν. 96.

συγκληροδόχος. 2. Γαλ. collègataire.

Ἰόν. κώδ.

σύνκλισις, ἡ. Παλιγ. Αὐγ. 93. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Ὑπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. ἡ σὺγκλησις, ἡ δὲν μοι φαίνεται καλλιῶν.

σύνκλητήριον σάλπισμα, τό. Γαλ. le gappel. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.

σύνκλητορες, οἱ. Ἄκρ. 28 Δεκ. 98.

σύνκλονητικός, 3. Ἰω. Κ. Καμπούρ. 88.

σύνκλονίζω. Ἐστ. ἐφ. 29 Μαρτ. 94.

— Ἐν τοῖς Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. μόνον τὸ σὺγκλονέω κείται.

σύνκλονισμός, ὁ. Φλόξ. 80. — «Ἐφ.» 14 Δεκ. 90. — Ἀκρ. 29 Σεπτ. 91.

σύνκλονιστικός, 3. Ἀκρ. 18 Δεκ. 93

καὶ 11 Φεβρ. 98.

σύνκλυδανίσεις, αἱ. Timeson ἐν Ἀκρ 9 Μαῖου 96.

σύνκλυσθησῆς, ὁ. Εὐγ. Βούλγ.

σύνκλυστατικός, 3. Δ. Χαντσ.

σύνκλύζω. Κ. Γ. Ζησίου ἐν Ἐβδομάδι, 87.

σύνκοιμητήριον, τό. Γ. Κωνσταντινίδ. Μακεδ. 89. — Ἐλλην ἐν Ἀκρ. 17 Ἀπρ. 91. — Θ. Δόμιν. ἐν Ἀκρ. 18 Ἰουν. 95.

σύνκοινοδῶ-ῶ. Κ. Κούμ.

σύνκοινοποιεῖται-ῶ. «Ἐφ.» 13 Νο. 85.

σύνκοινώνησις, ἡ. Ἰω. Α. Σούτσ. 48.

σύνκοινωνητικός, 3. (μέσον. σύστημα.)

